Sannyasin Anamika

Gedachten en Gedichten

Deze tekst is uitsluitend voor persoonlijk gebruik. Commercieel gebruik is niet toegestaan. Evenmin is het toegestaan de tekst te wijzigen, bewerken, geheel of gedeeltelijk te publiceren, of anderszins te vermenigvuldigen. © Copyright 2026 – Sannyasin Anamika

Het Pad van de Pelgrim

Gedachten en Gedichten

Sannyasin Anamika

"Zo mij al enige verdienste kan worden toegekend, is het die van een dienaar die mocht neerschrijven wat zijn Heer hem toefluisterde.''

Sannyasin Anamika

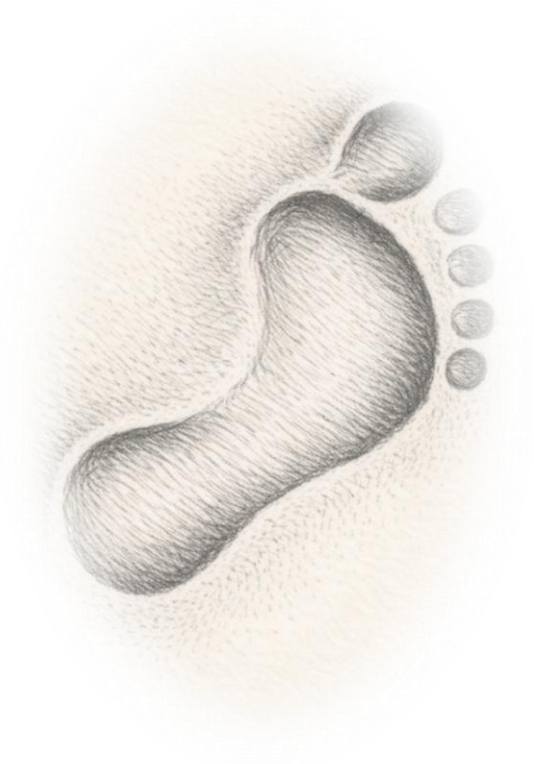

Naakt sta ik in de wereld,
de mantel van geloof
houdt me niet langer warm,
de staf die me vergezelde
in zoveel idealen
ligt versplinterd aan mijn voeten;
alles is zoals het is.

In de wereld wisselen
winnaar en verliezer van plaats.

Wie klein is in verlangen
breekt de boeien der belangen.

In menig stille nacht
is de eenzaamheid mijn gast,
ze legt zich naast me neder
en kust mijn wonden teder,
beroofd van al mijn zinnen
dwaal ik met haar mee,
tot in de verste oorden
van mijn schreiend wee.

Wie vlucht voor de dag
van morgen
moet vluchten,
zijn leven lang.

Slechts van zichzelf vervuld
blijft ons wezen onvervuld.

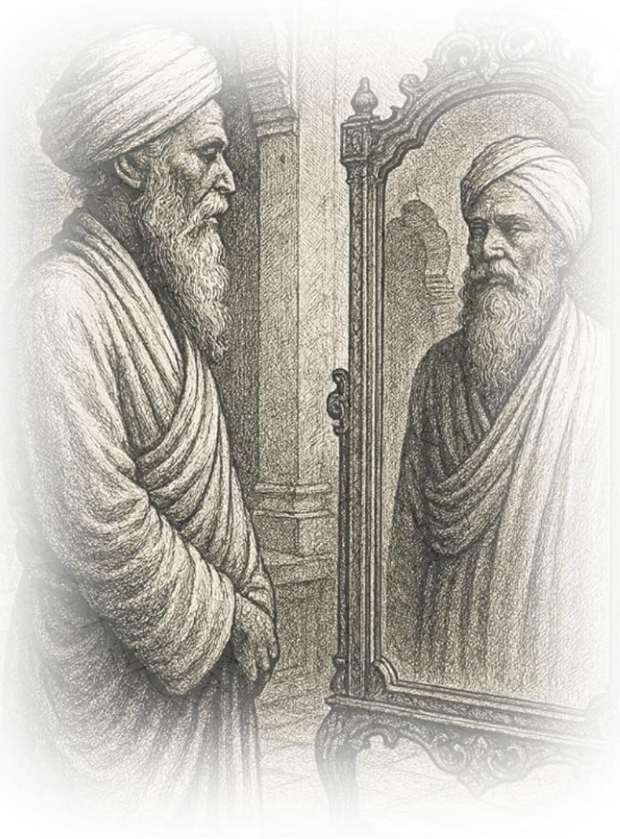

Ik kijk mijn spiegel vragend aan,
vreemd hoe hij blijft zwijgen,
tot ik dan plots besef
dat hij de vragen stelt,
en ik het antwoord
schuldig blijf.

Zie de eeuwigheid
bij alles wat je doet
en je hebt tijd in overvloed.

Alles
is een kwestie
van evenwicht.

Wees stil, de Stilte fluistert,
zó doet zij eeuwig Al,
haar woorden zijn profetisch,
maar niemand, niemand luistert.

Strijd niet met emoties,
laat ze komen, laat ze gaan,
slechts schaduwen van illusies,
die in stilte vergaan.

Stemmingen
zijn als eb en vloed,
zoals de natuur
die rust en woedt.

''Heer Shiva''

Het bestaan is een dans
in oceanen van vuur,
waar vlammen kronkelen
rond elke draai,
en vonken,
gevangen in de tijd,
vergaan tot as.

Wie enkel neemt,
lijdt groot verlies.

Bouw je woning van geluk
niet op andermans welzijn.

De weg naar binnen
kent geen landkaart.

Kracht groeit in stilte,
niet in strijd.

Mijn wereld van
kristal,
ik heb haar zelf gebouwd
uit scherven van
beproeving.

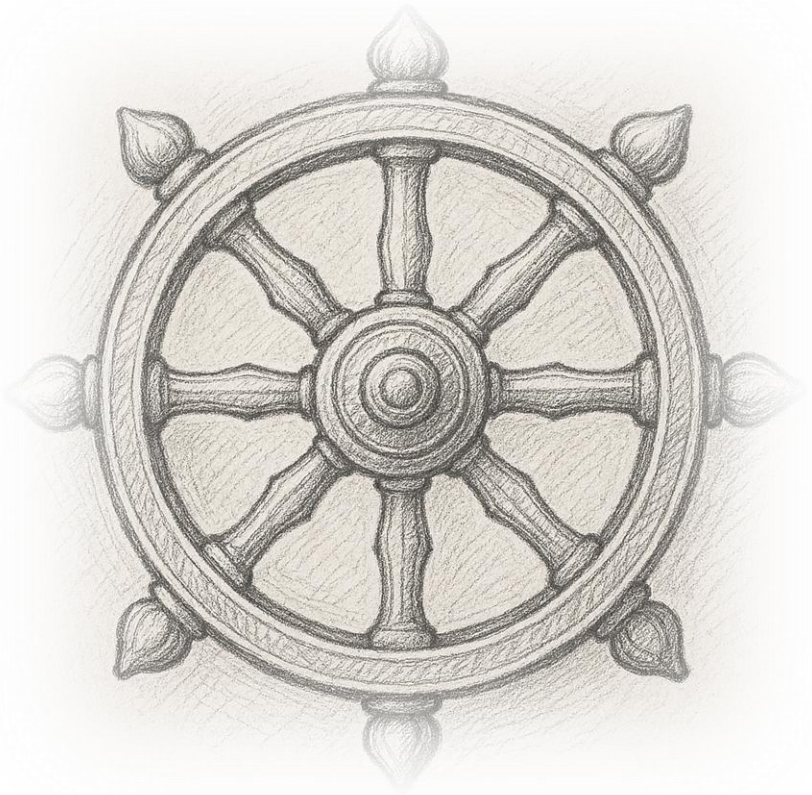

''Wiel van dharma''

Stem van mijn geweten,
woord van waarheid, woord van recht,
stem van mijn geweten,
bron van droefenis en van geluk,
stem van mijn geweten,
mijn Gids in licht en duisternis.

Geen woorden
kunnen evenaren
een klein gebed van stilte.

In de gedaante
van een stille zucht
kastijdt verdriet
vaak zonder gerucht.

Het pad van dharma,
is lang en steil,
Maya bedwelmt je,
langs elke mijl,
vernedering volgt je
als een schim,
op elke heuvel,
bij elke klim,
maar wie volhoudt
door nacht en tijd,
vindt in zijn ziel
goddelijkheid.

Wees waakzaam
als een soldaat in zijn wachttoren,
die weet dat de vijand
uit iedere richting komen kan.

Wie meent aan het langste eind
te trekken,
vergeet zijn mededinger
aan het andere end.

Betracht geen ander leven
dan het leven
dat jou werd toegemeten.

Welke rol je in dit leven
ook krijgt toebedeeld,
blijf getuige
tot je wakker wordt.

De wereld is een kruitvat,
de begeerte de sulferstok.

Aan zijn diepste wens
kent men de mens.

Witte cirkels
als schuim op de branding,
elke draai een gebed,
iedere adem een mysterie,
wervelend als een draaikolk
op het ritme van extase,
langs de oevers van je wezen
tot in het brandpunt van je Ziel.

Denk niet aan de vruchten
van succes, van beloning,
maar handel licht en vrij
als bedelaar of koning.

De zinnen, onberoerd,
huiveren van vervoering;
door Uw licht bekoord,
wachten zij slechts op beroering.

Wie iemand wil zijn,
verliest wie hij is.

In het zand van de tijd
blijft niets.

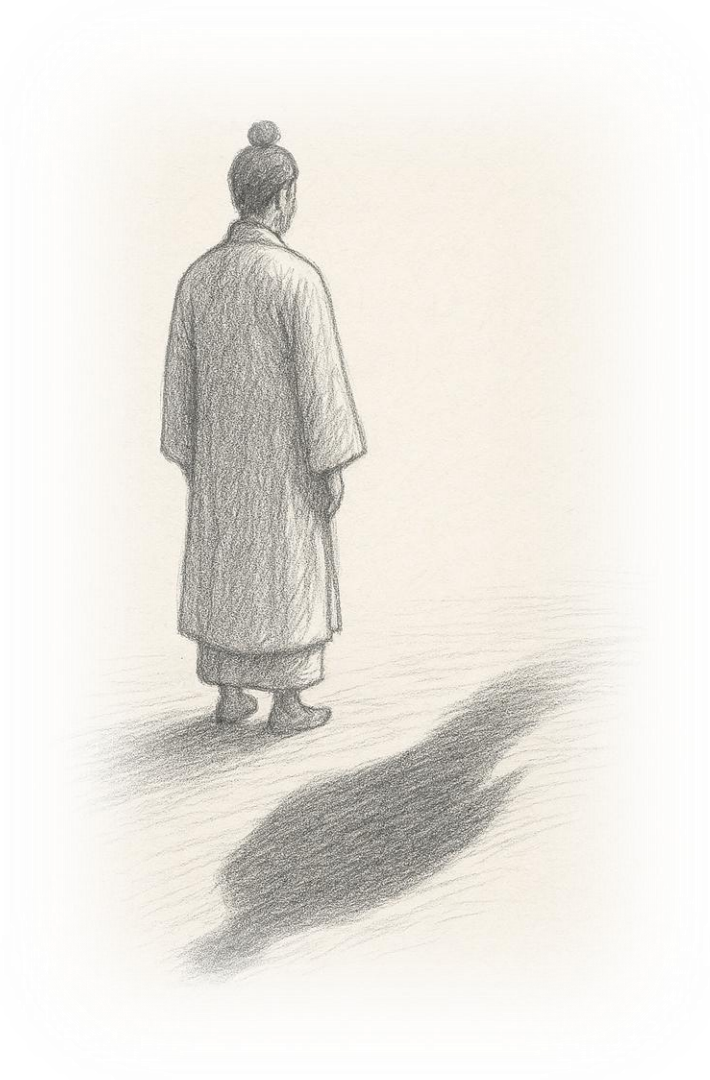

Nog even en ik sluit mijn ogen,
ontslaapt dit vlees waarin ik woon,
gaat mijn adem, zacht verloren,
verlaat ik je — O aardse droom,

in de leegte tussen sterren zweven,
door de adem van het licht omgeven,
steeds meer Geest word ik geleid
door het visioen van eeuwigheid.

Hij was een dromer,
maar wat hij zag
was intens mooier dan
nuchterheid te zien vermag.

De dingen die je zo graag wilde,
waarop je zolang hebt gewacht,
komen aan je voeten liggen
wanneer je ze voorgoed veracht.

Slechts een laag
de wereld die wij kennen,
noch aan tijd,
noch aan vorm gebonden,
wat daaronder stroomt.

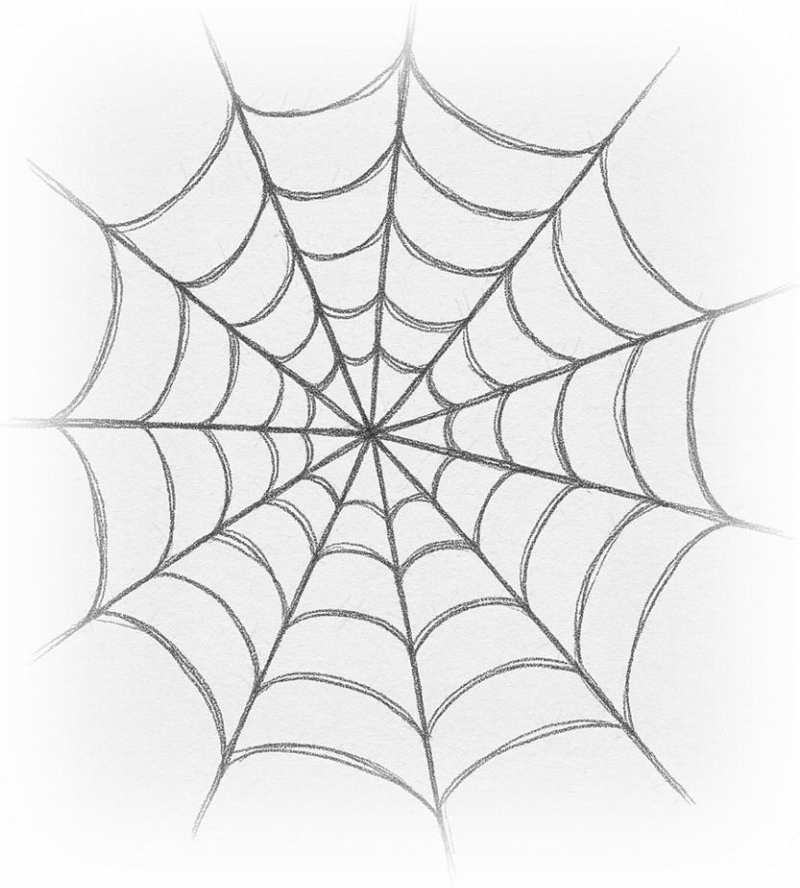

Verleiding is het gewaad
waarin de wereld zich hult,
haar wapen is genot,
fijn als een angel,
zoet als suikerspin,
zij fluistert beloften
die niets wegen,
en wie haar roept,
draait zich vrijwillig
in haar zijden cocon

De langste reis
is geen stap ver.

Van het hoofd
naar het hart —
een kleine sprong,
een groot ontwaken.

Mijn heimweeland
ligt niet in deze wereld,
maar diep verscholen
in de kamers van mijn ziel,
en richt het kompas
van mijn bestaan.

Liever vrij zijn in onmacht
dan geketend zijn aan macht,
liever zwijgen in waarheid
dan spreken in leugenpracht.

In het hart van de tijd
tikt geen klok,
waar licht van wijsheid
zacht en gelijkmatig straalt,
vervagen grenzen
tussen leraar en leerling,
worden vragen
niet meer dan golven,
die terugrollen naar hun bron.

Zelfs in het oog
van de wijze
schuilt soms
een bevroren traan.

Het leven is als een bal
gedragen door het spel.
Soms stuur jij de richting,
soms kiest een ander wel.

Niets is wat het lijkt,
alles is illusie —
het leven, een droom.

Onder de adem van vale wolken
schuimen zilvergrijze golven,
waar zand zich mengt
tot mysterieuze vormen,
mijn stappen, verdwalen,
vervagen tot stof.

Diep vanbinnen
moet je niet verzinnen,
diep vanbinnen
hoef je niet te winnen.

Door de glazen luiken
van mijn ogen
zie ik de wereld
lachen én huilen.

In de stilte
voel je de tijd
zichzelf vergeten,
en hoor je het hart
van de eeuwigheid
slaan.

Dikwijls vraagt men
een vreemde om raad,
zelden zichzelf.

Wie schaduwen negeert
blijft gevangen
in het spel
van licht en donker.

Onder het licht van de maan
wordt zelfs de scherpste
schaduw zacht,
fluistert de nacht geheimen
die alleen het hart verstaat,
‘t is alsof de wereld luistert
naar iets dat ouder is dan tijd,
en wie zijn ogen sluit,
vloeit met het zachte donker mee,
wat klinkt als een belofte
dat niets voorgoed hard moet zijn.

Soms is ieder woord
dat je spreekt of schrijft
er één te veel.

Roem, hoe groot ook,
verliest zijn glans
in de schaduw
van eenvoud.

Eer en oneer
zijn vrienden
onder eenzelfde dak.

Onder het gewicht
van een onzichtbare last
buigt menige rug.

Aardse liefde begoochelt
en ontgoochelt,
even danst ze
in hetzelfde ritme
tot de wind haar van
de hemel scheidt.

Schoonheid,
voorbij ideale vormen,
doof voor de roep
van heersende normen,
rijst in de spiraal
van vreugde en pijn,
tot het Licht in ons Zelf —
om Ziel te zijn.

Wees ontvankelijk
voor kleine dingen
en geluk
ligt binnen handbereik.

Je leven
voelt net zo zwaar
of net zo licht
als je denken weegt.

Tussen de rimpels
van de tijd
grijzen we ouder,
schrijden we voort,
tot de spiegel
van de wereld breekt
en de illusie
haar laatste adem geeft.

Eén moment de stilte leven,
zal een draad van inzicht weven,
één moment de stilte dragen
heelt de wond van oude lagen,
in haar adem rust een bron,
waar de ziel haar reis begon.

''Heer Boeddha''

Mijn schaduw knielt neer
voor Uw bronzen rust,
waar stilte als wierook
de ruimte kust,
Uw ogen, gedempt,
verliezen de tijd,
en ontvouwen in glans
oneindigheid,
geen woord beweegt,
slechts adem stroomt,
voor wie ontwaakt
Nirvana droomt.

Zich verliezen
in de roes
van een illusie,
lijkt op het vinden
van klatergoud
dat schittert in de zon.

Gezegend de mens,
die het verleden laat verwaaien,
en de toekomst, gelijkmoedig,
aan de voorzienigheid schenkt.

Geschriften helpen
tot aan de drempel van je Ziel,
maar de overstap gebeurt
Al-leen.

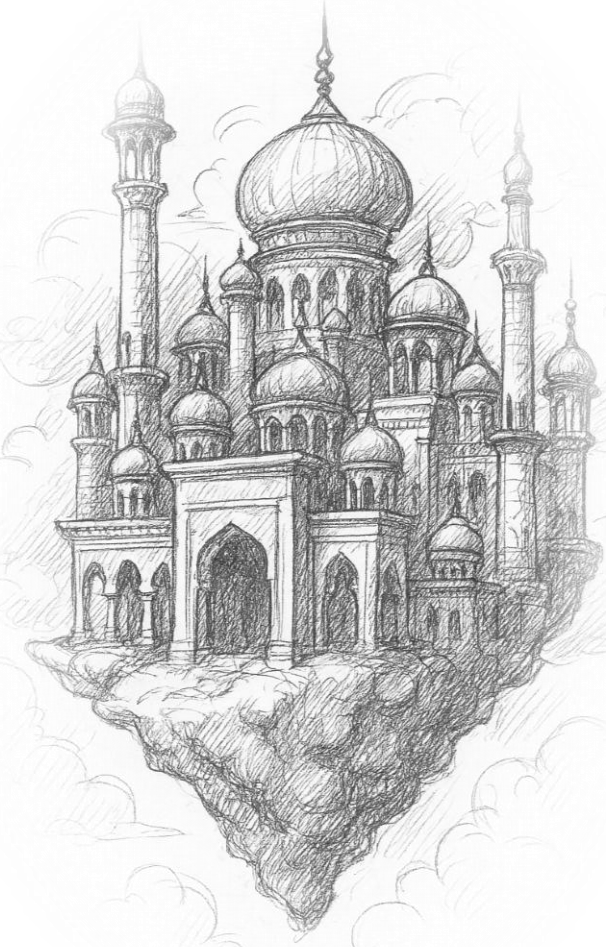

Wensen
zijn luchtkastelen,
die je laten denken
dat je in een van hen
kunt wonen.

Over de baren
van het verleden
glijdt de herinnering
voorbij,
in het kielzog
van de tijd.

''Heer Krishna''

Laat mijn liefde U vereren
als de onschuld van een kind,
dat niet weet hoe te begeren,
vrij als de adem in de wind,
laat mijn liefde voor U branden
als een nimmer dovend vuur,
als uit trouw gevlochten banden,
sereen in eenvoud, eeuwig, puur.

Al mijn doelen stukgelopen
op de einders der verwachting,
ieder streven uitgeraasd,
geen drang meer om te hebben,
geen dwang meer om te zijn,
slechts de vreugde van de Leegte,
dansen in het Niets.

Nawoord

Deze bundel bevat een selectie van gedichten en citaten uit verschillende dichtbundels die ik in de koop der jaren heb gepubliceerd. Zoals elke mysticus heb ook ik de donkere nacht van de ziel doorleefd. Sommige teksten getuigen van deze periode. Het is geenszins mijn bedoeling om de spirituele zoeker af te schrikken; integendeel, met deze woorden wil ik hem ondersteunen om niet op te geven, maar vol te houden. Laat je spirituele zaadje zacht ontkiemen in het woud van ondervinding en tot een krachtige boom worden die elke storm trotseert. Oefen je in geduld en leer eerst te stappen alvorens te kunnen lopen. Wees volhardend maar nooit fanatiek. Het ware spirituele pad is inderdaad niet makkelijk, en vele obstakels zullen je pad kruisen. Maar steeds opnieuw krijg je de kans om recht te staan wanneer je bent gevallen, en bij te leren. Weet dat alles, wat tijdens je zoektocht naar het grote mysterie, niet zonder reden gebeurt, maar uit kosmische voorzienigheid en bovenzinnelijke liefde.

Met mijn oprechte wensen voor diepe vrede,

Sannyasin Anamika

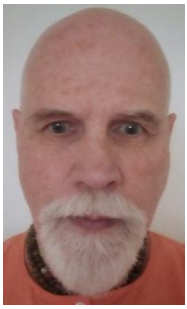

In deze bundel weeft Sannyasin Anamika (Dirk Eeckhaut, België, 1957) poëzie en contemplatie tot een stille tocht langs herinnering, verlangen en overgave. De verzen ademen eenvoud en diepte, balanceren tussen vuur en stilte, tussen onschuld en de serene gelijkmoedigheid van de ziel. Met beelden die helder en tastbaar zijn, maar tegelijk verwijzen naar het Onzegbare, nodigt hij de lezer uit om de eigen innerlijke weg te herkennen: voorbij illusies, voorbij tijd, tot aan de drempel van het Ene.

Sannyasin Anamika leeft teruggetrokken als karma-yogi en mysticus. Hij deelt zijn kennis en ervaring via geschriften en publicaties. Zijn spirituele zoektocht van meer dan veertig jaar bracht hem in contact met talrijke oosterse en westerse tradities, die hij met toewijding bestudeerde en beoefende.

Onderweg ontmoette hij ook misleiding, manipulatie en het misbruik van spiritueel gezag. In de loop der jaren leerde hij het ware van het valse te onderscheiden, en nam hij afstand van rigide, geïnstitutionaliseerde tradities die meer gericht zijn op het behouden van hun structuren dan op het ondersteunen van de oprechte zoeker in diens innerlijke ontvouwing.